

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 359/2011

z dnia 12 kwietnia 2011 r.

dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie

RADA UNI EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2011/235/WPZiB z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie ⁽¹⁾, przyjętą zgodnie z tytułem V rozdział 2 Traktatu o Unii Europejskiej,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 2011/235/WPZiB stanowi o zamrożeniu środków finansowych i zasobów gospodarczych niektórych osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie. Te osoby i podmioty są wymienione w załączniku do decyzji.
- (2) Środki ograniczające powinny być wymierzone w osoby zamieszane w kierowanie poważnym naruszeniem praw człowieka – lub popełnianie takich czynów – polegającym na stosowaniu represji wobec uczestników pokojowych demonstracji, dziennikarzy, obrońców praw człowieka, studentów lub innych osób, które otwarcie domagają się respektowania swoich praw, w tym wolności wypowiedzi, lub w osoby odpowiedzialne za takie postępowanie; środki takie powinny również być wymierzone w osoby zamieszane w kierowanie poważnym naruszeniem prawa do rzetelnego procesu sądowego, stosowaniem tortur, okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniem, lub masowym, nadmiernym i coraz szerszym stosowaniem kary śmierci, w tym publicznymi egzekucjami,

cmami, kamienowaniem, wieszaniem lub egzekucjami młodocianych przestępców wbrew międzynarodowym zobowiązaniom Iranu w zakresie praw człowieka – lub w osoby zamieszane w popełnianie takich czynów lub odpowiedzialne za takie postępowanie.

- (3) Środki te wchodzą w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do ich wdrożenia niezbędne są działania regulacyjne na szczeblu unijnym, w szczególności aby zapewnić jednolite stosowanie tych środków przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (4) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i respektuje zasady określone w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza prawo do skutecznego środka prawnego i do rzetelnego procesu sądowego oraz prawo do ochrony danych osobowych. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane zgodnie z tymi prawami.
- (5) Uprawnienie do zmiany wykazu znajdującego się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia powinno być wykonywane przez Radę, w związku z sytuacją polityczną w Iranie, oraz w celu zapewnienia spójności z procedurą zmian i dokonywania przeglądu załącznika do decyzji 2011/235/WPZiB.
- (6) Procedura zmiany wykazów znajdujących się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia powinna obejmować powiadomienie wyznaczonych osób, podmiotów lub organów o powodach umieszczenia w wykazie, tak aby dać im możliwość zgłoszenia uwag. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada powinna dokonać przeglądu swojej decyzji na podstawie tych uwag i odpowiednio poinformować daną osobę, podmiot lub organ.
- (7) Na potrzeby wprowadzania w życie niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia najwyższego stopnia pewności prawa w Unii, nazwiska i inne odnośne dane dotyczące osób fizycznych i prawnych, podmiotów

⁽¹⁾ Zob. s. 51 niniejszego Dziennika Urzędowego.

i organów, których środki finansowe i zasoby gospodarcze muszą zostać zamrożone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powinny zostać podane do wiadomości publicznej. Każde przetwarzanie danych osobowych powinno przebiegać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾ oraz zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽²⁾.

- (8) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu musi ono wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „środki finansowe” oznaczają aktywa finansowe i wszelkiego rodzaju korzyści ekonomiczne, w tym między innymi:
- (i) gotówkę, czeki, roszczenia pieniężne, weksle trasowane, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;
  - (ii) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, wierzytelności i zobowiązania dłużne;
  - (iii) papiery wartościowe i papiery dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały, certyfikaty papierów wartościowych, obligacje, weksle, warrant, skrypty dłużne i kontrakty na instrumenty pochodne;
  - (iv) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;
  - (v) kredyty, prawa do potrącenia, gwarancje, gwarancje właściwego wykonania umów lub inne zobowiązania finansowe;
  - (vi) akredytywy, konosamenty, umowy sprzedaży;
  - (vii) dokumenty poświadczające posiadanie udziałów w funduszach lub środkach finansowych;
- b) „zamrożenie środków finansowych” oznacza zapobieganie wszelkim ruchom tych środków, ich przenoszeniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu

nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z nich, w tym zarządzanie portfelem;

- c) „zasoby gospodarcze” oznaczają wszelkiego rodzaju aktywa, rzeczowe i niematerialne, ruchome i nieruchome, które nie są środkami finansowymi, ale mogą być użyte do pozyskania środków finansowych, towarów lub usług;
- d) „zamrożenie zasobów gospodarczych” oznacza zapobieganie wykorzystywaniu tych zasobów do uzyskiwania środków finansowych, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, w tym między innymi poprzez ich sprzedaż, wynajem lub obciążanie ich hipoteką;
- e) „terytorium Unii” oznacza wszystkie terytoria państw członkowskich, do których stosuje się Traktat, na warunkach określonych w tym Traktacie, w tym ich przestrzeń powietrzną.

Artykuł 2

1. Zamrożone zostają wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do wymienionych w załączniku I osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów, będące w ich posiadaniu, dyspozycji lub pod ich kontrolą.
2. Żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych nie udostępnia się, bezpośrednio ani pośrednio, wymienionym w załączniku I osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom ani na ich rzecz.
3. Zakazuje się świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest bezpośrednie lub pośrednie ominięcie środków, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 3

1. W załączniku I znajduje się wykaz osób, które zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji 2011/235/WPZiB zostały przez Radę wskazane jako odpowiedzialne za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie, oraz powiązanych z tymi osobami osób, podmiotów lub organów.
2. Załącznik I zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie danych osób, podmiotów i organów.
3. W załączniku I podaje się również, jeśli są dostępne, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów. W odniesieniu do osób fizycznych, informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dokumentu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów i organów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

Artykuł 4

1. W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku II, mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że środki finansowe lub zasoby gospodarcze, o których mowa, są:

- a) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby osób wymienionych w załączniku I oraz członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym opłat za środki spożywcze, najem lub kredyt hipoteczny, leki i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów opłat lub usług związanych z rutynowym prowadzeniem lub utrzymaniem zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub
- d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że dane państwo członkowskie poinformowało wszystkie pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję co najmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia o powodach stwierdzenia, że specjalne zezwolenie powinno zostać wydane.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

Artykuł 5

1. W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku II, mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) wspomniane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed datą umieszczenia w załączniku I osoby, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2, lub są przedmiotem orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego wydanego przed tą datą;
- b) wspomniane środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub uznanych za uzasadnione w takim orzeczeniu, w granicach określonych w mających zastosowanie przepisach ustawowych i wykonawczych regulujących prawa osób posiadających takie roszczenia;

c) zastaw nie został ustanowiony ani orzeczenie wydane na korzyść osoby, podmiotu lub organu wymienionego w załączniku I; oraz

d) uznanie zastawu lub orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

Artykuł 6

1. Artykuł 2 ust. 2 nie ma zastosowania do kwot dodatkowych na zamrożonych rachunkach z tytułu:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą umieszczenia w załączniku I osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody oraz płatności zostaną również zamrożone zgodnie z art. 2 ust. 1.

2. Artykuł 2 ust. 2 nie uniemożliwia instytucjom finansowym lub kredytowym w Unii zasilania zamrożonych rachunków środkami finansowymi przekazywanymi im na rachunek umieszczonej w wykazie osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, pod warunkiem że wszelkie kwoty dodatkowe na takim rachunku zostaną również zamrożone. Instytucja finansowa lub kredytowa niezwłocznie powiadamia właściwy organ o takich transakcjach.

Artykuł 7

W drodze odstępstwa od art. 2 i pod warunkiem że płatność dokonywana przez osobę, podmiot lub organ wymieniony w załączniku I jest należna na mocy umowy lub porozumienia zawartego przez daną osobę, podmiot lub organ lub zobowiązania je obciążającego, zanim ta osoba, podmiot lub organ zostały wskazane, właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) właściwy organ ustalił, że:
  - (i) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane do dokonania płatności przez osobę, podmiot lub organ wymienione w załączniku I; oraz
  - (ii) dokonanie płatności nie narusza przepisów art. 2 ust. 2; oraz
- b) dane państwo członkowskie co najmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia powiadomiło pozostałe państwa członkowskie i Komisję o takim ustaleniu i o swoim zamiarze wydania zezwolenia.

Artykuł 8

1. Osoby fizyczne lub prawne albo podmioty lub organy lub ich dyrektorzy lub pracownicy, którzy zamrażają środki finansowe i zasoby gospodarcze lub odmawiają ich udostępnienia, w dobrej wierze i z przekonaniem, że działanie takie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, nie ponoszą z tego tytułu żadnej odpowiedzialności, chyba że dowiedziono, że środki finansowe i zasoby gospodarcze zostały zamrożone lub zatrzymane na skutek niedbalstwa.

2. Zakaz zawarty w art. 2 ust. 2 nie skutkuje jakkolwiek odpowiedzialnością osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, które udostępniły środki finansowe lub zasoby gospodarcze, jeżeli nie wiedziały one i nie miały uzasadnionego powodu do przypuszczenia, że ich działania mogą naruszyć ten zakaz.

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących sprawozdawczości, poufności i tajemnicy zawodowej osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy:

a) przekazują niezwłocznie wszelkie informacje, które ułatwiłyby przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, takie jak dane dotyczące rachunków i kwot zamrożonych zgodnie z art. 2, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym wspomniane osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, wskazanemu na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, oraz Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem państw członkowskich; oraz

b) współpracują ze wspomnianym właściwym organem przy weryfikacji tych informacji.

2. Wszelkie informacje dostarczone lub otrzymane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane jedynie do celów, dla których je dostarczono lub otrzymano.

Artykuł 10

Państwa członkowskie i Komisja niezwłocznie powiadamiają się wzajemnie o środkach przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i wymieniają wszelkie stosowne, dostępne im informacje w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacje dotyczące naruszeń, trudności w egzekwowaniu oraz orzeczeń wydanych przez sądy krajowe.

Artykuł 11

Komisja jest upoważniona do zmiany załącznika II na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie.

Artykuł 12

1. W przypadku gdy Rada podejmie decyzję o objęciu osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu środkami, o których mowa w art. 2 ust. 1, wprowadza ona stosowne zmiany w załączniku I.

2. Rada powiadamia o swojej decyzji, w tym o uzasadnieniu umieszczenia w wykazie, daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ bezpośrednio - gdy adres jest znany - albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie, podmiotowi lub organowi zgłoszenie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę, podmiot lub organ.

4. Wykaz znajdujący się w załączniku I poddawany jest przeglądowi jest regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy.

Artykuł 13

1. Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia. Ustanowione sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych zasadach niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 14

Adres i inne dane kontaktowe Komisji na potrzeby powiadamiania, informowania lub innego sposobu przekazywania jej informacji w przypadkach, w których wymaga tego niniejsze rozporządzenie, wskazane są w załączniku II.

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie stosuje się:

a) na terytorium Unii, w tym w granicach jej przestrzeni powietrznej;

b) na pokładach wszystkich statków powietrznych lub wodnych podlegających jurysdykcji jednego z państw członkowskich;

c) wobec każdej osoby będącej obywatelem jednego z państw członkowskich, przebywającej na terytorium Unii lub poza nim;

d) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu zarejestrowanego lub utworzonego na mocy prawa państwa członkowskiego;

e) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu w odniesieniu do wszelkiego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej całkowicie lub częściowo na terytorium Unii.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 kwietnia 2011 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

_____

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 ust. 1

Osoby

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Miejsce urodzenia: Teheran (Iran) - Ur. 1961	Dowódca irańskiej policji narodowej. Dowodzone przez niego siły przeprowadziły brutalne ataki na pokojowe protesty oraz brutalny nocny atak na akademiki uniwersytetu w Teheranie w dniu 15 czerwca 2009 r.	
2.	ALLAHKARAM Hossein		Ansar-e Hezbollah – dowódca i pułkownik IRGC. Współzałożyciel Ansar-e Hezbollah. Te siły paramilitarne były odpowiedzialne za skrajną przemoc podczas ataków na studentów i uniwersytety w latach 1999, 2002 i 2009.	
3.	ARAGHI (ERAGHI) Abdollah		Zastępca dowódcy sił lądowych IRGC. Ponośi bezpośrednią i osobistą odpowiedzialność za tłumienie protestów przez całe lato 2009 r.	
4.	FAZLI Ali		Zastępca dowódcy sił Basij, były dowódca oddziałów IRGC Seyyed al-Shohada, prowincja Teheran (do lutego 2010 r.). Oddziały Seyyeda al-Shohady odpowiadają za bezpieczeństwo w prowincji Teheran i odegrały kluczową rolę w stosowaniu represji wobec demonstrantów w 2009 r.	
5.	HAMEDANI Hossein		Dowódca oddziałów IRGC Rassoulollaha odpowiedzialny za okręg Teheranu od listopada 2009 r. Oddziały Rassoulollaha odpowiadają za bezpieczeństwo w okręgu Teheranu, i odegrały kluczową rolę w gwałtownym tłumieniu protestów w 2009 r. Odpowiedzialny za tłumienie protestów podczas wydarzeń w czasie święta Aszura (grudzień 2009 r.) i później.	
6.	JAFARI Mohammad-Ali (także jako "Aziz Jafari")	Miejsce urodzenia: Yazd (Iran) – Data urodzenia: 1.9.1957	Głównodowodzący IRGC. IRGC i baza Sarollah dowodzona przez generała Aziza Jafariego odegrała kluczową rolę w nielegalnym zakłóceniu wyborów prezydenckich w 2009 r., aresztowaniu i zatrzymaniu działaczy politycznych, jak również w starciach z demonstrantami na ulicach.	
7.	KHALILI Ali		Generał IRGC, dowódca jednostki medycznej w bazie Sarollah. Podpisał pismo wysłane do Ministerstwa Zdrowia w dniu 26 czerwca 2009 r. zakazujące wydawania dokumentacji lub historii medycznej osobom rannym lub hospitalizowanym w trakcie wydarzeń po wyborach.	
8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Dowódca oddziałów IRGC Seyyeda al-Shohady, prowincja Teheran. Oddziały Seyyeda al-Shohady odegrały kluczową rolę w organizacji tłumienia protestów.	

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
9.	NAQDI Mohammad-Reza	Miejsce urodzenia: Nadżaf (Irak) – Data urodzenia: ok. 1952	Dowódca sił Basij. Jako dowódca sił IRGC Basij Naqdi był odpowiedzialny za nadużycia popełniane przez te siły pod koniec 2009 r., w tym za brutalną reakcję na protesty podczas święta Aszura w grudniu 2009 r., które zakończyły się 15 ofiarami śmiertelnymi i aresztowaniem setek demonstrantów lub współuczestniczył w tych nadużyciach. Przed mianowaniem na dowódcę sił Basij w październiku 2009 r., Naqdi był szefem jednostki wywiadu sił Basij odpowiedzialnej za przesłuchania osób aresztowanych w trakcie zamieszek po wyborach.	
10.	RADAN Ahmad-Reza	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran) - Data urodzenia:1963	Zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej. Jako zastępca dowódcy policji narodowej od 2008 r. Radan był odpowiedzialny za pobicia, zabójstwo oraz uznaniowe aresztowania i zatrzymania protestujących, które były dokonywane przez siły policyjne.	
11.	RAJABZADEH Azizollah		Były dowódca policji w Teheranie (do stycznia 2010 r.). Jako dowódca organów ścigania w okręgu Teheranu, Azizollah Rajabzadeh jest najwyższym rangą oskarżonym w sprawie o nadużycia w ośrodku detencyjnym w Kahrizak.	
12.	SAJEDI-NIA Hossein		Dowódca policji w Teheranie, były zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej odpowiedzialny za operacje policyjne. Odpowiada za koordynację z ramienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych działań w zakresie represjonowania w stolicy Iranu.	
13.	TAEB Hossein	Miejsce urodzenia: Teheran – Data urodzenia: 1963	Były dowódca sił Basij (do października 2009 r.). Obecnie zastępca dowódcy IRGC ds. wywiadu. Siły pod jego zwierzchnictwem uczestniczyły w masowych pobiciach, zabójstwach, zatrzymaniach i torturowaniu uczestników pokojowych manifestacji.	
14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Szef sądu w Maszhadzie. Procesy pod jego nadzorem były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych, oraz w oparciu o zeznania zdobyte pod naciskiem i w wyniku tortur. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
15.	DORRI-NADJAFABADI Ghorban-Ali	Miejsce urodzenia: Nadżafabad (Iran) – Data urodzenia: 1945	Były prokurator generalny Iranu do września 2009 r. (były minister ds. wywiadu za czasów prezydenta Mohammada Khatamiego). Jako prokurator generalny Iranu nakazywał i nadzorował procesy pokazowe po pierwszej fali protestów po wyborach prezydenckich, gdzie oskarżonym odmawiano ich praw, adwokata. Ponoś również odpowiedzialność za nadużycia w ośrodku w Kahrizak.	
16.	HADDAD Hassan (także jako Hassan ZAREH DEHNAVI)		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie, oddział 26. Odpowiadał za sprawy zatrzymanych w związku z kryzysem po wyborach i regularnie zastraszał rodziny zatrzymanych, aby ich uciszyć. Uczestniczył w wydawaniu nakazów zatrzymania i skierowania do ośrodka detencyjnego w Kahrizak.	

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
17.	Hodjatoleslam Seyed Mohammad SOLTANI		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Maszhadzie. Procesy pod jego jurysdykcją były prowadzone grupowo i na sesjach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie. Uczestniczył w procesach demonstrantów. Był przesłuchiwany przez sędziów na temat wymuszeń w Kahrizak. Walnie przyczynił się do wydawania nakazów zatrzymania i skierowania zatrzymanych do ośrodka Kahrizak.	
19.	JAFARI-DOLATABADI Abbas		Prokurator generalny Teheranu od sierpnia 2009 r. Urząd Dolatabadi'ego skazał dużą liczbę demonstrantów, w tym osoby, które brały udział w protestach podczas święta Aszura w grudniu 2009 r. Nakazał zamknięcie biura Karroubi'ego we wrześniu 2009 r. oraz aresztowanie kilku polityków – zwolenników reform, a w czerwcu 2010 r. zakazał działalności dwóch politycznych partii reformatorskich. Jego urząd stawiał demonstrantom zarzut Muharebeh, czyli sprzeniewierzenia się Bogu, który pociąga za sobą wyrok śmierci, a także odmawiał należytego procesu osobom, którym groził wyrok śmierci. Jego urząd również namierzał i aresztował reformatorów, działaczy na rzecz praw człowieka, a także przedstawicieli mediów, co stanowiło jeden z elementów szeroko zakrojonej akcji tłumienia opozycji politycznej.	
20.	MOGHISSEH Mohammad (również jako NASSERIAN)		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, oddział 28. Odpowiada za sprawy związane z sytuacją po wyborach. Wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów działaczy społecznych i politycznych i dziennikarzy, a także kilka wyroków śmierci dla demonstrantów i działaczy społecznych i politycznych.	
21.	MOHSENI-EJEL Gholam-Hossein	Miejsce urodzenia: Ejiyeh – Data urodzenia: ok. 1956	Prokurator generalny Iranu od września 2009 r. oraz rzecznik prasowy wymiaru sprawiedliwości (były minister ds. wywiadu w trakcie wyborów w 2009 r.). W czasach sprawowania urzędu ministra ds. wywiadu podczas wyborów agenci wywiadu pod jego dowództwem byli odpowiedzialni za zatrzymywanie i torturowanie setek działaczy, dziennikarzy, dysydentów i polityków – zwolenników reform oraz wymuszanie pod naciskiem fałszywego przyznania się przez nich do winy. Ponadto politycy byli zmuszani do składania fałszywych zeznań podczas niemożliwych do wytrzymania przesłuchań, które obejmowały tortury, nadużycia, szantaż oraz zastraszanie członków rodzin.	
22.	MORTAZAVI Said	Miejsce urodzenia: Meybod, Yazd (Iran) – Data urodzenia: 1967	Szef irańskich sił ds. walki z przemytem, były prokurator generalny Teheranu do sierpnia 2009 r. Jako prokurator generalny Teheranu wydał ogólny nakaz wykorzystywany do zatrzymywania setek działaczy, dziennikarzy i studentów. W sierpniu 2010 r. został zawieszony w sprawowaniu funkcji po dochodzeniu irańskiego sądownictwa w sprawie jego udziału w śmierci trzech mężczyzn zatrzymanych z jego polecenia po wyborach.	

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
23.	PIR-ABASSI Abbas		Sąd Rewolucyjny w Teheranie, oddział 26 i 28. Odpowiada za sprawy związane z sytuacją po wyborach, wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów przeciwko działaczom na rzecz praw człowieka, a także wydał kilka wyroków śmierci dla demonstrantów.	
24.	MORTAZAVI Amir		Zastępca prokuratora w Maszhadzie. Procesy z jego oskarżenia były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
25.	SALAVATI Abdolghassem		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, oddział 15. Odpowiedzialny za sprawy związane z sytuacją po wyborach, był sędzią, który przewodniczył „procesom pokazowym” latem 2009 r.; skazał na śmierć dwóch monarchistów, wobec których toczyły się procesy pokazowe. Wydał długie wyroki więzienia dla ponad stu więźniów politycznych, działaczy na rzecz praw człowieka oraz demonstrantów.	
26.	SHARIFI Malek Adjar		Szef sądownictwa wschodniego Azerbejdżanu. Był odpowiedzialny za proces Sakineha Mohammadi’ego-Ashtiani’ego.	
27.	ZARGAR Ahmad		Sędzia, Sąd Apelacyjny w Teheranie, oddział 36. Potwierdzał długoterminowe wyroki więzienia oraz wyroki śmierci wydane na demonstrantów.	
28.	YASAGHI Ali-Akbar		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Maszhadzie. Procesy pod jego jurysdykcją były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
29.	BOZORGIA Mostafa		Szef oddziału 350 w więzieniu Evin. Przy licznych okazjach zezwalał na nieproporcjonalną przemoc wobec więźniów.	
30.	ESMAILI Gholam-Hossein		Szef irańskiej organizacji więziennictwa. W ramach swoich uprawnień współuczestniczył w masowych zatrzymaniach demonstrantów politycznych oraz w tuszowaniu nadużyć, których dopuszczano się w systemie więziennictwa.	
31.	SEDAQAT Farajollah		Sekretarz pomocniczy generalnej administracji więziennictwa w Teheranie – były naczelnik więzienia Evin, Teheran, do października 2010 r., w którym to czasie odbywały się tortury. Był strażnikiem i wielokrotnie zastraszał więźniów i wywierał na nich naciski.	
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		Jako zastępca szefa irańskiej organizacji więziennictwa odpowiadał za nadużycia i pozbawianie praw w ośrodku detencyjnym. Nakazał przeniesienie wielu więźniów do izolatek.	

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz właściwych organów państw członkowskich, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 7 i art. 9 ust. 1 oraz adres Komisji Europejskiej, na który należy kierować powiadomienia

A. Właściwe organy w każdym z państw członkowskich:

BELGIA

<http://www.diplomatie.be/eusanctions>

BUŁGARIA

<http://www.mfa.bg/bg/pages/view/5519>

REPUBLIKA CZESKA

<http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce>

DANIA

<http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/Sanktioner/>

NIEMCY

<http://www.bmwi.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html>

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLANDIA

<http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id = 28519>

GRECJA

<http://www.mfa.gr/www.mfa.gr/en-US/Policy/Multilateral + Diplomacy/Global + Issues/International + Sanctions/>

HISZPANIA

http://www.mae.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones%20Internacionales/Paginas/ Sanciones_%20Internacionales.aspx

FRANCJA

<http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/>

WŁOCHY

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm

CYPR

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

ŁOTWA

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITWA

<http://www.urm.lt>

LUKSEMBURG

<http://www.mae.lu/sanctions>

WĘGRY

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitikank/nemzetkozi_szankciok/

MALTA

http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

NIDERLANDY

<http://www.minbuza.nl/sancties>

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id = 12750&LNG = en&version=

POLSKA

<http://www.msz.gov.pl>

PORTUGALIA

<http://www.min-nestrangeiros.pt>

RUMUNIA

<http://www.mae.ro/node/1548>

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SŁOWACJA

<http://www.foreign.gov.sk>

FINLANDIA

<http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet>

SZWECJA

<http://www.ud.se/sanktioner>

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

www.fco.gov.uk/competentauthorities

B. Adres Komisji Europejskiej, na który należy kierować powiadomienia i pozostałą korespondencję:

European Commission
Foreign Policy Instruments Service
CHAR 12/106
B-1049 Bruxelles/Brussel
BELGIA

E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu
Tel.: +32 22955585
Faks: +32 22990873
